

متن پرسش

سلام خدمت استاد: امروز خواستم از جنونی برایتان بنویسم که گریبان گیرم شده و افکار بسیار سنگین و غیر قابل انقطاع راجع به این موضوع، ضربات مهلکی بر جانم وارد کرده است. در سن ۲۰ به سر می برم. اطرافم را که تماشا می‌کنم، در می‌یابم که همه مثل من نیازهای عاطفی دارند و همسن و سال های من این نیاز را با ارتباطات گوناگون، نظیر دوستی با جنس مخالف حل کرده اند و علی الظاهر خیلی خوب هم دارند جلو می‌روند. حتی به تازگی خبردار شده ام که رفقای مذهبی ام، گوی سبقت را ربوده و بعضاً وارد این روابط شده اند. درست است که جهان تغییر کرده است ولی به خدا قسم که من نمی‌توانم، نمی‌توانم زیر بار اینگونه روابط بروم حتی اگر ختم به ازدواج شود. قبلاً می‌گفتم خب اگر اینجور روابط به ازدواج منجر شوند که مشکلی ندارند ولی حالا دریافته ام که سراسر مشکل اند. شرع به من این اجازه را نداده که خارج از چارچوب ازدواج با جنس مخالفم رابطه ای داشته باشم هر چند دوستی های ساده. نمی‌دانم شاید من زیادی متحجر باشم که اینگونه تشخیص می‌دهم. ولی واقعا همینطور است آخر چگونه و با چه دلیلی، فردی که ادعای مسلمانی می‌کند اینگونه خود را شبیه عوام کند؟ خب بیایید منطقی باشیم! منی که تازه به سن جوانی رسیده ام و فضای مجازی و جامعه پر از اینگونه روابط است چگونه دیوانه نشوم؟ وقتی حتی به صورت شرعی نیز نمی‌توانم این قضیه را حل بکنم. آخر چه کسی به یک دانشجوی ۲۰ ساله زن می‌دهد؟ البته که بسیار هم اهل کار و خانواده هستم ولی کسی باید باشد که به تنگنای من دچار شده باشد تا بفهمد چه می‌گویم. واقعا حس می‌کنم کسی مرا نمی‌فهمد. فقط با شما در میان می‌گذارم چون بقیه به محض مطرح کردن این کلمات، شروع به مسخره گری می‌کنند. گاهی اوقات شبانه روز بیدارم و فکر می‌کنم که چرا اینگونه بر من می‌گذرد؟ مگر من چیزی جز رعایت شریعت در جامعه امروزی را خواستم؟ باور کنید متحجر نیستم. می‌دانم که همسر را ندیده و نسنجیده نباید انتخاب کرد. می‌دانم باید صحبت کرد و به توافق و تفاهم رسید. رک بگویم؛ نه دوست دختر به کتم می‌رود نه دختری که پدر و مادر برایم انتخاب می‌کنند. نه آن تحجر دیروزین، نه این تخلف از شرع امروزین. واقعا امر ازدواج در فردای این تاریخ چگونه است؟ من دقیقا باید چه کاری انجام دهم که از ضربات افکار و صدمات احساسات در امان باشم؟ لطف بفرمایید این بنده را راهنمایی کنید. و من الله توفیق □

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً موضوع بسیار حساسی در میان است از آن جهت که انسان‌ها در

وسعت انسانی خود ذیل شریعت الهی در این تاریخ چگونه در مورد ازدواج بیندیشند. آیا می‌توان به این آیه فکر کرد که می‌فرماید: «وَأَنْكِحُوا الْأَيَّامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنَّ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ» که به هر دلیلی اگر امکان ازدواج نیست، خداوند نوعی روحانیت را از فضل خود در جان ما ایجاد می‌کند تا آن نوع احساس نیاز به جنس مخالف به تأخیر بیفتد. و به نظر بنده این راهی است بسیار ارزشمند و تجربه شده تا امروز و فردای تاریخ ما، امروز و فردای عبور از تبرّج جاهلیت مدرن باشد و چه اندازه انسان در این مسیر این وعده الهی را تجربه می‌کند که می‌فرماید: «يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ» حقیقتاً انسان فضل خدایی که آن خدا وسیع و گشوده و گسترده و علیم است را احساس می‌کند. موفق باشید